

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
a celo leto 3 gld. — kr.

„pol leta“ 1 „ 60 „
„četrť leta“ 1 „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk
poslopju (Bischhofhof).

Doležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročbo.

Ob koncu prvega polletja opominjamo in pro-
simo vse „Gospodarjeve“ naročnike, katerim zdaj
naročnina poteče, naj jo za časa ponovijo, da ne
bo pri razpošiljanju neredov. Na vero ne moremo
lista nikomu pošiljati, ker mnogo tistih, ki si list
naročijo z obljubo, naročnino kmalu doposlati, radi
na to obljubo pozabijo, kar je nam velika škoda.
List velja od 1. julija do 1. oktobra 80 kr., do no-
vega leta 1 fl. 60 kr. Naročnina se najleži pošlje po
poštinih nakaznicah.

Opravništvo „Sl. Gospodarja“.

Homatije na Turškem velika nevarnost za Avstrijo.

Na Turškem se godijo važne, in deloma
grozne in strašne reči. Turško cesarstvo v Evropi,
više 400 let staro, se podira. Mohamedanski polu-
mesec se umika krščanskemu križu. Jugoslavjanski
naši bratje otesajo iz sebe turški jarem. Ravno
sedaj bo leta dni, kar so skoro goloroki pa kakor
razdraženi levi začeli junaško vojsko za krst častni
in svobodo zlato. Do sedaj so natepli vse turške
generale, ki so bili nad nje poslani v Bosno in
Hercegovino, in so ob jednem vstajo razširili tudi
v Bolgarijo tijan blizu do Carigrada, kder je med
Turki samini začelo strašno vreti. Razkačeni
ministri so 30. maja po noči prejeli starega sul-
tana, ga zadržnoli in njegovega stričnika Murada
posadili na sultanov prestol. Toda 15 dni poznej
je Črkes Hasan, prijatelj Izedina, sina starega
sultana, ministra vnanih zadev zabodel, vojnega
ministra ustrelil, ministra za brodovje ranil in še
3 druge osebe ubil. Vsa Evropa se je zavzela
nad tolikim klanjem v Carigradu. Ali to je še le
začetek konca. Ravno sedaj se je po svetu raz-
glasilo, da so se turški vojaki sprli med seboj.
Nekateri so za Murada, drugi za Izedina. Vsak
trenutek se je bati najgroznejšega klanja. Sploh
Turčija je vsa gnjila, prava jama razbojnikov —
godna za pogin! Skrajni čas je, da se divjim

Musulmanom, kojih je samo 4 milijone, vzeme
kruto gospodstvo in tlačenje 12 milijonov Kristi-
janov v Evropi. To bi se bilo sicer že davno
lahko zgodilo, ako bi Evropa bila pošteno krščan-
ska — in ako trpini Kristijani na Turškem nebi
bili iz vekšine — Slavjani. Toda Evropa je sedaj
brezverska in frajmavrska ter zaničuje in sovra-
ži — Slavjana; zato vidimo, da Kristijane zatiruje
in Turke brani. Edini Rusi podpirajo kristijanske
Slavjane.

Čeravno pa vsi narodi, razun ruskega, sedaj
Turka branijo, ga vendar ne bodo obranili. Tur-
ška je zadolžena, kase so prazne, vojakom in
uradnikom je 140 milijonov goldinarjev plače dolžnih,
novi sultan je slab in vsaki den žganja pijan;
boljši ministri so ubiti, Turki med seboj raz-
draženi, Hercegovina, Bosnija in Bolgarija pol-
na srditih vstašev, Kandija žuga odpadnoti, Grki
orožajo 80.000 brambovcev, Črnogorci so na voj-
sko pripravljeni, Srbi so poslali na turško mejo
125.000 mož, 4000 konjenikov in 200 kanonov in
komaj čakajo, da bi udarili na Turke. Zakaj pa
ne udarijo? Zato ne, ker jim to storiti branijo
Turkov prijatelji poslanci Angležki, Laški, Fran-
coski in Avstrijski ter žugajo, da bo v tisti uri,
v kateri Srbi nad Turka planejo svojim krščan-
skim bratom na pomoč, marširala avstrijska voj-
ska čres Donavo in Savo, zasedla Beligrad, Banjo-
luko in Cetinje, ter vse krščanske Jugoslavjane
ukročene zopet podvrgla turškemu sultanu. Ali v
tem hipu je mogoče, da se zarad turškega cesar-
stva med evropskimi narodi vne strahovito krvi
prelivanje. Kajti vsak hoče za se kak dobiček
pri razpadu Turčije. Nobeden ne zaupa drugemu.
Po tem takem se utegne vendar le uresničiti, kar
je blaženi mučenik Andrej Bobola (rojen l. 1592
v Sandomiru na Poljskem, umorjen od razkolnikov
Kozakov l. 1657.) prerokoval, da bo ob koncu
našega stoletja nastala velika vojska med 6 narodi
evropskimi; zmagala pa bo naposled sv. katoliška
Cerkva. Narodi ti so: Turki, Angleži, Francozi,
Nemci (Avstrijanci so tem všeti), Italijani in
Rusi. To je celó mogoče. Orožani vsaj so stra-

hovito vsi. Pruski Nemci zmorejo 1,300.000 vojakov; Angleži 460.000; Francozi 1,200.000; Italijani 824.000; Avstrijani 1.200.000; Turki 383.000 in Rusi 1,363.000 mož. Razun tega imajo omenjene države velikansko brodogradnjo, ki šteje 1722 ladij z 22.332 kanoni in med njimi Angleži sami 621 bark s 9158 kanoni.

Kaj bo tukaj storila Avstrija? Dvojni odgovor slišimo na to prevažno vprašanje. Konservativci povdarjajo tesno zvezo z Rusi in zahtevajo, naj se v porazumljenju z Rusko pomaga turškim Kristijanom, divji Turki pa od gospodstva odstavi. Liberalci, nemški in magjarski, pa hočejo, naj se Avstrija porazumi z Angleži in drugimi velevladami evropskimi, da potlači turške vstaje in zabrani ustanovljenje kake jugoslavjanske države na Turškem, zlasti naj pomaga Turkom zoper Ruse, Srbe in Bolgare. Kaj da bo naposled tukaj obveljalo, to še dnes ni popolnem jasno. Nadvojvoda Albreht in vsi stari Avstrijani korenjaki konservativci, Nemci in Slavjani razve Poljakov, so za zvezo z Rusi. Tudi se misli, da bodo svitli cesar se na to stran nagnili, ker se bodo 8. julija z ruskim carom sošli in pogovarjali. Vendar mnogo prikazni pretečene tedna kaže, da utegne obveljati volja nemških in magjarskih liberalcev. Minister vnanjih zadev je grof Andrassy, Magjar z dušo in telesom, liberallec in prijatelj Turkov in nasprotnik Rusov že od l. 1848 in 1849. Nadalje so nemški in magjarski listi začeli zadnje dni močno Turke hvaliti, Srbe napadati in Ruse psovati. Minister Andrassy je zapovedal generalu Mollinary-ju, turško mejo zapreti, podpiranje slavjanskih vstajev na Turškem zabraniti; nadalje je Andrassy ustavil s 15. junijem denarno podporo, ki se je do sedaj dajala iz državne kase ubogim iz Turškega pribeglim Kristijanom in generalu Rodiču je ukazal, naj begunce sili na Turško vrnoti se. Magjarski listi zahtevajo obsedni stan za Hrvatsko in Slavonijo, da nebi Hrvati in Srbi zamogli svojim bratom na Turškem kaj pomagati in vladni list: „Pester Lloyd“ piše črno na belem: ako Srbi začnejo vojsko zoper Turka, potem utegne ta vojska turškemu sultanu pogubna biti in v tem slučaju mora Avstrija iti Turkom na pomoč. Tako govori vladni list in tedaj se kaže, da utegnejo liberalci ne samo v naših znotranjih, ampak tudi v zunanjih zadevah s svojimi zahtevami prodreti. Ako se to zgodi, potem je obče evropska vojska zavolj Turčije gotova, Avstrija pa v nevarnost postavljena, kakor še morebiti nikoli poprej. Bati se nam je, da nas napadnejo ob enem Rusi, Prusi in Lahi, in koliko zamore nam tedaj pomagati daljna Anglija in vsa trohljiva Turčija? Bog nas varuj nasveta in zahtev nemških in magjarskih liberalcev in daj obveljati željam konservativnih Avstrijancev! Natančnije razloge in uzroke priobčimo prihodnjič!

Cerkvene zadeve.

Mešniško posvečevanje bode letos v Mariboru 19. 21. in 23. julija. Ker je vojno ministerstvo v posvečevanje tistih gg. bogoslovcev privolilo, ki so vojaki, zato bode posvečenih za mešnike 6 gospodov iz IV. in 3 iz III. leta tukajšne bogoslovnice.

Gospoda Sagnier-ja, posestnika premogovih jam v Zrečah bila sta zadušena in sta tako storila naglo, nesrečno smrt. Eden teh gospodov je letos v Zrečah srečal duhovnika, ko so nesli sv. Rešnje Telo nekemu boleniku, pa gospod ni poklenil, se ne odkril, da bi Bogu dolžno čast skazal. Žalostno! Boga očitno ni spoznaval, pa je tudi brez Boga moral zapustiti svet in iti pred Boga sodnika!

„Danica“.

Cerkvene skladbe. Našim cerkvenim pevskim zborom bodo gotovo jako ustregle tri „Ecce sacerdos magnus“ z responzoriji za škofovo obiskovanje, ktere je ravno kar v lehkni skladbi na svetlo dal g. Ant. Foerster. Ena skladba je sostavno, dve ste razstavno zloženi. Ker se tem podobne besede tudi za gradual rabijo, se lahko pojó kot antifone pri dotičnih mešah. (Veljajo 50 kr.) — Od tega skladatelja se še dobi: 6 „Tantum ergo“ (po 50 kr.), dve veliki slovenski meši (po 50 kr.), „Lamentacija in Očitanje“ (po 40 kr.), „Pevska šola“ (po 60 kr.).

Šesti občni zbor društva sv. Cecilije se bo letos obhajal v Graden 29. 30. in 31. avgusta. Predsednik društva g. France Witt je v ta namen dobil posebno povabilo od slavnega graškega škofa in tudi dovoljenje, da se smejo dotične cerkvene skladbe peti in svirati v stolni cerkvi. Ker je zborovanje imenitno za vse prijatelje cerkvene glasbe in bodo brez dvombe marsikateri tudi iz naše škofije se udeležili, priobčimo tukaj ves program ali načrt prelepe in važne slovesnosti: Predvečer, torek, 29. avgusta: Ob 6 zvečer: Križev pot v predmestni farni cerkvi sv. Andreja. „Preces stationum Crucis“, latinski tekst za mešani zbor, zložil Witt, Op. 32 a — Ob 8 zvečer: Pozdrav gostov, družba. V sredo, 30. avgusta. Ob 7 zjutraj: Missa cantata v stolni cerkvi. Vokalna meša, zložil Greith, Op. 37. Introitus, Graduale, Credo in Communio — koralno petje iz „Graduale Rom“. — Ofertorij: „Gloria et honore“ za 4 gls. Zl. J. Mitterer. — O 1/2 9 zjutraj: Pontifikalna meša. Introitus, Graduale in Communio koralno iz „Graduale Rom.“, ofertorij „Sacerdotes ejus induam“ za 8 gls., zl. Witt, meša „Missa Papae Marcelli“ za 6 gls., zl. Pierluigi da Palestrina (nova izdava). „Te Deum“ za 8 gls., zl. Fr. Witt, Op. X. Precej potem 1. slovesno zborovanje v obedovalnici knezo-škofijskega semenišča. — Ob 3 popoldne: Večernice. „Ecce Sacerdos magnus“ za 4 gl., zl. T. Lud. da Vittoria. Psalmi in Falso

bord. Psalm 109. za 4 gls. zl. J. A Bernabei, psalm 110. za 4 gl. zl. Fr. Karol Andreas, psalm 111. za 5 gl. zl. Lud. Viadana, psalm 112. za 5 gl. zl. L. da Vittoria, psalm 115. za 6 glasov zl. Stemelius, „magnificat“ II. Toni za 4 glase zl. Fel. Anerio. Antifone, in hymnus koralno iz „Vesperale Rom.“ — Potem zborovanje udov v obedovalnici knezo-škofijskega semenišča (volitev predsednika). — Ob 6. zvečer: Obiskovanje Najsvetejšega. a) „Da pacem Domine“ za 6 glas. zl. K. Aiblinger, b) „Qui sedes domine“ za 4 gls. zl. Foerster, Op. 21, c) „Ave Maria“ za 5 gl. zl. Witt, d) „Tui sunt coeli“ za 5 gls. zl. Witt, e) „Dextera Domini“ za 1 glas. zl. Könen, f) „Improperium expectavit“ za 4 glas. zl. J. Habert, Op. 15., g) „De profundis“ za 4 glas. zl. dr. K. Proske, h) „Angelus Domini descendit“ za 4 glas. zl. Stehle, i) „Factus est repente“ za 5 gl. zl. M. Haller, k) „Alleluja, emite Spiritum“ za 4 gls. z orgljami zl. J. Habert, l) „Veni sponsa Christi“ za 4 glas. zl. M. Haller, m) „Locus iste“ za 5 gl. zl. Witt. — Ob 8 zvečer: Družba. Četrtek, 31. avgusta. Ob 7 zjutraj: Slovesna črna meša. Requiem za 4 gl. s trombami zl. M. Haller. — Ob 9 zjutraj: Pontifikalna meša. „Ecce Sacerdos magnus“ za 6 gl. zl. K. Porta, meša „Qual donna attende“ za 5 gl. zl. Orl. di Lasso. Introitus in Communio koralno petje iz „Graduale Rom.“, Graduale „justus ut palma“ za 5 gl. zl. Witt, ofertorij „Veritas mea“ za 5 gl. zl. Witt. — Precej potem drugo slavnostno zborovanje v obedovalnici knezoškofijskega semenišča (za govore oglasiti se je čas 29. avgusta v Građu pri predsedniku). — Ob 3 popoldne: Litanije in blagoslov. „Litaniae lauret.“ za 5 gls. zl. Rinaldo di Mel, „Tantum ergo“ za 5 gl. zl. J. Hanisch. — Potem drugo zborovanje društvenikov v obedovalnici knezo-škofijskega semenišča. — Ob 6 popoldne: Drugo obiskovanje Najsvetejšega v stolni cerkvi. a) „Ecce Dominus venit“ za 5 glas. zl. Lud. Vittoria, b) „Dies sanctificatus“ za 5 glas. postavil Jan. Croce, c) „De profundis“ za 6 gl. postavil Andr. Gabrieli, d) „Incipit oratio“ za 4 gl. postavil Pierluigi da Palestrina. in „responsorium“: „Plange quasi virgo“ za 4 gl. postavil Viadana, e) „Dum transisset sabbatum“ za 6 gl. postavil Jakob Rainer, f) „Beati omnes“ za 4 gl. zložil Fux, g) „Confirma hoc Deus“ za 6 gl. zložil Orlando di Lasso, h) „O quam suavis“ za 4 gl. zložil Giovanelli, i) „Domine non sum dignus“ za 6 gl. zložil Aichinger, k) „Vidi turbam magnam“ za 6 gl. zložil Pierluigi da Palestrina. Ob 8 zvečer družba. Majhne prenauredbe so mogoče. Vsak deležnik plača 1 gl. a. v. za skupne stroške. Lani je društvo sv. Cecilije na enak način zborovalo v Regensburgu na Bavarskem. Po novinah se je veliko bralo o srečnem vspehu zborovem in omenimo tukaj samo to, da so verni in neverni strmeli o lepoti, o veličanstvu pravega rimsko-katoliškega cerkvenega petja. Mnogi so se veselja jokali. Zato priporočujemo in radost-

nim srcem pozdravljamo letošnjo zborovanje društva sv. Cecilije v bližnjem Građu!

Sv. Oče so 16. junija, kedar so Jim prišli kardinali za tridesetletnico čestitat, spregovorili sledeče čvrste in preroške besede: „vi, prečasti bratje, se nahajate z Nami vred v sužanstvu kakor nekdanj pobožni Tobija. Kralj Salmanasar ga je odgnal v sužanstvo in naslednik Senaherib mu je prizadjal mnogo hudega. Toda Bog je bil s Tobijem in mu je dal milost veliko dobrega storiti za njegovo ljudstvo. Jednako delamo tudi mi! Čeravno v sužanstvu, skrbimo vendar za blagor sv. Cerkve. Naposled je prišel tudi za Tobija den rešenja, tolazbe in svobode. Senaheriba so njegovi lastni otroci ubili, Tobija pa je dobil svobodo in vse premoženje nazaj. Bodite tedaj prepričani: sv. Cerkva mora zmagati in revolucija mora poginoti. Očetje bodo svoje otroke, otroci svoje očete pobili, vsi mladiči revolucije se bodo med seboj uničili; od druge strani pa bodo angeli božji zoper te neumneže borili se in sv. Cerkva bode zmagala. Vera nas uči, da je ona delo božjih rok, zato nje tudi človeška hudobnost podreti ne more. Nastavljajte tedaj sveto borbo, žrtvujte radi za blagor sv. Cerkve vse moči duha in telesa! Ne dajte se zmotiti od sovražnikov, ki ravno sedaj blebečejo, da mora frajmaurerstvo na mesto nepremagljive Cerkve priti. Ne, to se ne bode zgodilo. Tudi sred najgroznejših viharjev vodi zmagovito ladjo sv. Cerkve — Jezus Kristus!“

Gospodarske stvari.

Korenje, mrkev, mrkevca. (Daucus Carota.)

M. Sploh se dve sorti korenja pridelujete, katerih vsaka ima po več podrazredov. Prva sorta: pravo žolto korenje ali mrkevca z dolgo presličasto korenino in sicer a) Dolgo, belo korenje. Vrže obilen pridelek in se večji del na polju za živinsko krmo, redkeje v vrtih za prikuho prideluje, ker nima njeznega mesa in slastnega okusa. b) Dolgo žolto korenje. Ta sorta se najrajši na polju in vrtih prideluje, ker daje obilen pridelek in je kot krma in prikuha znana in obrajtana. c) Rumeno korenje. Meso je mehko in nježno in je ravno zaradi tega obrajtano. d) Višnjavorumeno korenje. Se po vrtih najbolj poredkoma nahaja, je dobra prikuha pa tudi posebno za vlaganje v jesih obrajtano. V juhi ga pa nimajo radi, ker jej neko posebno barvo daje. e) Belo, zelenoglavno orjaško korenje, se posebno pridelovanju na debelo prilaga. f) Veliki, angleški altringam. Razun navedenih sort se še nahaja: Rumeno, zelenoglavno orjaško korenje; dolgo, debelo rumenožolto korenje; debelo, žolto safeldsko korenje; in novo, belo prezorno korenje in še drugo. Druga sorta: Karote z valjasto, kratko, priščipnjeno korenino in njeznim mesom. a) Žolta karota. Rano iz

zemlje pride in ima nježen in prijeten okus. Prilega se posebno za gnojne grede in pa za črstvo setev na solnčnate površne gredice. b) Rana rumena karota. Seje se od septembra do oktobra in in od februarja do marca na solnčnate gredice na prostem in celo zimo v gnojne grede, v katerih prav rano dozori. Je obrajtana namizna prikuha. c) Pozna, rumena karota. Seje se od marca do maja na vrtu. Šteje se med boljše prikuhinske sorte, ker se v poznem poletju in skozi celo zimo za kuhinsko porabo prireja. d) Višnjevorumena karota. Je bolj mala in drobna, rano godna in nježna, pa se le bolj porredkoma po zelenjakih nahaja. e) Nova, nježna, kratka karota. O kresu posejana daje pre-slastno prekuho za zimo. V obče se more reči, da so karote nječnega in rahlejšega mesa od navadnega korenja in so vredne, da se po naših vrtil marljiveje prireajo, kakor navadne sorte korenja.

Obe sorti, korenje in karota, zahtevate prosto lego in rahlo, dobro, posebno redivno zemljo, katero gre najbolje leto pred setvijo korenja prav globoko prekopati in pognojiti. Ako zemlja ni zadosti rahla in če ob suhem vremenu rada skorjo dobiva, se mora posejano seme le rahlo z suho prstjo potrositi. V mastni peščeni zemlji korenje debelejše, sladkejše, in trpežnejše postane kakor v težki zemlji. Seje se seme prav redko (2 funta na oral) in zato se mora za sejanje z peskom ali suho prstjo pomešati. Setev v prosto zemljo pri korenju spada v dobo od spomladi do jeseni. Korenje konec septembra ali začetek oktobra posejano ostane kot nježna rastlina čez zimo zvnaj in se more 4 tedne prej ko spomladi posejano v porabo in použitek jemati. Tudi se seje od decembra do konec februarja v gnojne grede, ki pa ne smejo pretople biti. Posebno pa se mora tisto korenje, ki se hoče za pozimsko porabo odločiti, še le meseca avgusta sejati in kdor si ga želi prav čvrstega in okusnega imeti, ga mora čez zimo v zemlji pustiti. Le z listjem ga je treba nekoliko pokriti, da ga mrz ne poškoduje, posebno pa tudi zaradi tega, da se mora o vsakem času, tudi če je zmrzlo, iz zemlje jemati. Korenje, ki v zemlji ostane, je vedno bolj okusno od onega, ki se v kleti branuje.

Navadno se korenju metenica pred zimo poráže in potem v kleti ali v jamah navlašče zato napravljenih na vrtu branuje, da se more za poljubno porabo o vsakem času sem vzeti.

Korenje je dveletna rastlina, katere korenina se pa le v prvem letu porabiti in použiti da. Za odrejo dobrega semena se jeseni najlepši koreni odberó, v kleti v prst zagrebejo in potem spomladi v prosto zemljo posade, kder po letu v cvet grejo in meseca avgusta seme dozori. To ostaja 2 leti kalivno.

Korenje nječnejših sort v vrtil pridelano služi za juho in razne prikuhe. Na debelo pridelovano

na njivah je pa le bolj za živinsko, posebno za svinjsko krmo, nego za človeško jed. Kolikor so rastline mlajše, toliko nječnejši in prijetnejši je njihov okus. Dobro je tedaj korenje o raznih dobah med letom sejati, da je o vsakem času korenja na razpolaganje. V novejšem času so v nekterih krajih začeli v nadomestek zagnjitega krompirja korenje rabiti.

II. Kakošni bi živinski hlevi biti morali pa niso. Snaga je blaga ljudem in živini. Zato ima pameten gospodar tudi v svojem živinskem hlevu skrbeti za njo. Mnogo živine zbolí samo zavolj pomanjkanja snažnosti; posebno svinje morajo zboleti v krmljenščakih, ki morebiti po 50 let stojijo na jednom in istem prostoru in je vsled tega par črevljev globoko že ves gnjil, zasmrajen in prav za prav za uboge živali, ki morajo nad njim živeti, — strup. Da se v hlevu potrebna snaga ohrani, je treba gnoj vsaki den izkldati, stene večkrat očediti in pobeliti, strop in okna prahu in pajčevine osnažiti. Prenizki hlevi niso dobri; pa tudi previsoki se po krivici hvalijo. Zrak je sicer v njih čist in zdrav, vendar pogosto prehladen in živini škodljiv, posebno če je prevetrovanje tako napačno napravljeno, da veter hudo vleče po celem hlevu. Nadalje še je omeniti, da so v previsokih hlevih stene rade mokrotne in tedaj v njih les hitro trohni in konec jemlje. Visoki hlevi sldijo še najbolj za konje, ki sploh ljubijo hlad. Konji zraven goveje živine v bolj toplih hlevih stoječi so mnogo bolj občutljivi in raznim boleznim podvrženi, kakor drugi. Za prevetrovanje se priporočuje sledeča naprava! Kakih 30 centimetrov pod stropom se nastavijo na nasprotnima stenama posebne cevi, ki so po 3 metre druga od druge položene. Cevi morajo biti za 6—8 centimetrov votle in z vnunanjim čistim zrakom vedno v dotiki. Sedaj vhaja blizu tal skozi dveri in druge odprtine čisti zrak v hlev, a sprideni, zasmrajeni in nezdravi pa odhaja skozi cevi tako, da se zrak v hlevu vedno in redno čisti brez vetra. Za govejo živino so po 3—3½ metra visoki hlevi najbolj primerni; za konje so lahko nekoliko bolj visoki. Konjska heavnica puha iz sebe, ako v hlevu zaostaja, mnogo amonijaka, kateri močno v nos zbada in živini in ljudem na plučih škoduje. Zato se naj heavničin amonijak odpravlja in neškodljiv dela, kar se najlepši zgodi, če se konjem večkrat z gipsom potrosi.

Kompost iz kosti in pepela. Naši gospodarji še mešan gnoj ali kompost premalo poznajo ali vsaj gotovo premalo čislajo; zlasti gnojna moč in korist, katera se nahaja v kosteh, bi se naj bolj pogosto rabila. Kdor zamore do kosti priti, naj jih le marljivo pobira in če jih ne more zmleti dati, pa naj ravna po sledečem načinu. V zemljo na primernem prostoru se izkoplje jama 1 meter globoka. Na dno se nasiplje 15 centimetrov de-

bela giba pepela, ki se z vodo dobro namoči, vrh pepela se naložijo kosti tudi 15 centimetrov debelo; potem sledi zopet pepel, kosti itd. Poslednja giba mora biti pepel; jama se še enkrat z vodo zalije in s prstjo pokrije. V jamo se potem povtika nekoliko kolov, ki se čez 14 dni izpipljejo, luknje pa z vodo zalijejo. Dva meseca poznej se jama premeče in sedaj že prhke kosti s pepelom dobro pomešajo. V 3 nadaljnjih mesecih je najlepši kompost pripravljen, ki ima v sebi veliko fosforove kisline in kalija, ki rast zelisč najbolj pospešuje. Kdor zamore in hoče, naj poskusi! Čudil se bo temu, kako bujno bodo rastline rastle in rodile, katerim je s takim kompostom pognojl.

Da se konji obvarujejo muh, naj se namažejo ona mesta, kjer muhe celo rade objedajo, z rmanom Schafgarbe (*Achillea millefolium*). Duh in grenki okus rmana prepodi muhe.

Zelska bolha (*Haltica oleracea*) celo rado je redkev. Zatoraj je dobro, da se med zelje vedno nekoliko redkve vsadi, da se bolhe na njej zbirajo, ter zelje puščajo. Če se potem redkev potrese z kurjekom se lahko bolhe pokončajo.

„Novi Kranjski panj po Dzierzonovi osnovi“, ki ga je v 10 pol debeli knjižici popisal L. Porenta, župnik in čebelar v Bohinji, je pri bukvarji Gerberji v Ljubljani na prodaj po 15 kraje.

Sejmovi na Štajerskem 1. julija na Ptujski gori. 3. julija na Tinskem, v Remšniku, v Polenšaku, v Petrovčah, v št. Ilu pri Slov. Gradcu in pri sv. Petru pod sv. gorami. 4. julija v Vojniku, v Poplatah, v Sp. Kostivnici in v Vozenici. 8. julija v Pristovi in v Pišecab.

Sejmovi na Koroškem. 3. jul. v Kapli. 10. jul. v Althofnu. 20. jul. v Libeličah. 25. jul. v Strassburgu, v Sachsenburgu, v Reichenfelsu in v Dolah. 26. jul. v Kotarčah.

Dopisi.

Iz Ormuža. Konjerejsko društvo za okraj Ormuž je imelo v nedeljo dne 18. t. m. shod v gostilni g. Kandrič-a v Ormužu. — Udeležba tega shoda je bila obilna; počastilo nas je mnogo gostov, mestjanov in okoličanov. — Govorili so o konjereji g. dr. Geršak in g. Wenigerholz, in sicer prvi v slovenskem, drugi v nemškem jeziku. — Oba govora sta bila s pohvalo sprejeta in gg. slušatelji so bili z njima zelo zadovoljni. — Po shodu konjerejskega društva smo pa imeli malo narodno zabavo, katere so se tudi Ormužki mestjani skoraj v popolnem številu udeležili, kar nas je zelo veselilo. — Pri dobri postrežbi g. gostilničarja smo se veseli pogovarjali o naših narodnih in okrajnih zadevah in vzmes nam je godba poslužila z kako „slovensko“. — Napivalo se je mnogo, ter ome-

njam le napitnic g. dr. Geršaka na Središke tržane, osobito na g. Kočevarja, Klemenčiča in Wenigerholza, na Ormuške mestjane ter na okoličana g. Šmidla in g. Robiča. — Ker take narodne veselice uže par let v Ormužu imeli nismo, si je toraj lahko misliti, kako da so bili veseli zbrani narodnjaki; pri razhodu je vsak želel: Bog daj v kratkem zopet kaj jednakega!

Iz Celja. Naše mesto, še bolj pa okolica je nevoljna zaradi obnašanja novega učitelja v okolični šoli g. Lopana. Vsi drugi učitelji in tudi profesorji naše gimnazije so se z učenci in dijaki udeležili slovesne procesije na Telovo, le naših ljubih otročičev iz okolice in njihovega novega učitelja g. Lopana ni bilo videti nikder. Še naš mestni župan g. Neckermann, ki je tudi bil s vsemi mestnimi zastopniki vred pri procesiji, je mrmral in z glavo nevoljen pokimaval. No, g. Lopan je pri g. Haasu, c. kr. okrajnem glavarju poprašal, ali je dolžen otroke pri procesiji nadzorovati, ali ne? G. Haas je pa še le v petek po Telovem odgovoril in tako je g. Lopan z učenci od procesije izostal. — Po mestu se govori, da namislijo telegraf napeljati neposredno iz Celja v Judenburg na Gor. Štajerskem, namreč nad Dobrno-Velenje, v Šoštanj, Slov. Gradec, Wolfsberg in št. Lenart na Koroškem in od ondod v Judenburg. — Nedavno so nepoznani tatovi vlomili v hišo Apolonije Hrapot, posestnice pri sv. Petru ter jej odnesli mesa, zaseke, oblačil in pohištva za 118 fl. vrednosti. Druga nezgoda se je zgodila v Črnočlicah, kder je 10. t. m. zgodaj začelo goreti pri posestniku Mih. Caterju. Pogorel je hlev in gospodarsko poslopje. Hišni hram so pridni sosedni ljudje, kojih je brž veliko število privrelo, srečno obranili. Ogenj se je najbrž v nemarnosti vtiril. Naposled še omenim nesrečo, ki se je zgodila blizu Trbovlj. Na površini brega, na okrajni stezi so našli 78letnega kmeta Krasoviča — mrtvega. Na glavi ste se mu videli dve globoki rani, blizu je ležala krvava sekira. Zraven mrliča je stal par zapreženih Krasovičevih volov, ki so potem mrtvega gospodarja pomagali v Trbovlje zapeljati. Več še o tem umoru nismo zvedeli, kakor da je mrlič denarje, 60 fl. še imel pri sebi! — Slana in povodenj je letos uničila vse upanje na dobro letino. Kmetu žuga huda. Davki vedno rastejo! Plačati pa ni mogoče, ker ni pridelka in še to kar se dobi, nima nobene cene. Sam večni Bog vedi, kak konec bo to imelo? Nobena kupčija, nobena obrtnija več ne zda. Vse hira in medli. V Mozirju bil je 16. junija sejem. Iz vsega se je videlo, da kmet nima nič pod palcem. Sejem je bil mrtev. Videl sem nekaj parov suhih goved podobnih onim, o katerih je egiptovski Jožef kralju sanje razlagal. Krčmarji, kateri so po več telet zaklali za pečenko, so kisle gledali z vrat na ubogega kmeta, kateri je pri voliču, ali „sirki“ o poludne kos suhega kruha potegnil iz žepa in se s tem gostil, za žejo si pa vode „nažagal“.

Iz Slovenjgraške okolice. (Nesreče). Nimam kaj veselega „Sl. Gosp.“ poročati iz našega okraja. Nesreča je pri nas nesreči za petami. V nedeljo po Telovem je ob 10 zvečer iz dosedaj neznanega uzroka — goreti začelo Roženovo v Trobljah pri Slov. Gradu; pravijo, da je ogenj hudobna roka nalašč zapalila. Ljudje so baje v hiši še rajali, ko je streha nad glavami že vsa v plamenu bila. Hiša s hlevom vred je pogorela, in celo ves bi bila enaka nesreča zadela, ako nebi bila Slovenjgraška požarna straža kmalu na pomoč prišla, in s hvalevrednim trudom ognjeni sili se ustavila, da ni dalje segla. Sedanji posestnik, vrli Jesenko v Pamečki fari, je pri banki Sloveniji bil zavarovan.

V sredo potem se je pri št. Vidu huda ploha vllila, in nekterim kmetom proti št. Ilu polje podvalila. V četrtek o poldne se privleče zopet nevihta črez Pohorje, strela udari v Taksovo bajto blizu Šmartna, in v malo trenutkih je bajta s hlevom vred v ognju. Ljudi ravno ni bilo doma razun dvojih oseb, kterima se razun omotice ni kaj žalega zgodilo; dve kozi ste zgoreli. Tudi tje so prihiteli Slovenjgraški požarni brambovci na pomoč in obranili se svojo brizgalnico celó bližnjo Jurijevo poslopje in s tem tudi celo ves požara. Očitno zahvalo moramo izreči tej požarni straži, da je vselej in povsod pripravljena, kekar in kjer koli je potreba, ognju se v bran postaviti. Slava ji!

Med tem, ko so še gasili, udarila je strela zopet kakih 200 korakov proč v Petričev kozolec, pa k sreči ni užgala. Letošnje vreme je pri nas silno neugodno. Po dolgi in hudi zimi, ki je veliko ozimine uničila, je mrzaz 20. in 21. maja vse sadje pokončal, zdaj pa zopet imamo že skoro celi teden deževje. Turšica, ali kakor tu pravimo turkinja, je komaj za pedenj iz zemlje, pšenica bo slabo cvetela, sena ni mogoče spravljati, vse zaostaja. Ljudje so si v veliki skrbi, kaj bo, če ne bo toplega suhega vremena? Kako bo kmet izhajal, če ne bo imel kaj prodati, pa še za dom ljubega krubeka ne bo?!

Iz Koroškega. (Razne novosti). V Škofičah blizu Celovskega jezera je Trojičko nedeljo tamošnji župnik in zlatomešnik č. g. Vrban Kuhar pastirski list gledé tridesetletnice sv. Očeta Pija IX. zbranej množici predčital s toliko živahnostjo in navdušenostjo za slavnega naslednika sv. Petra, da je 85letni starček omedlevati začel. Nesli so ga nezavedenega od altarja. Pet dni poznej je blagi pastir in goreči častitelj Pija IX. izdehnul. Pogreb je bil nenavadno velikansk! — Koroški domoljubni Slovenci namislijo svojemu rojaku, prezgodač umrlemu pisatelju A. Janežiču postaviti primeren spominek pri njegovi rojstni hiši v Lešah v Rožni dolini, ter ob priliki razkritja napraviti narodno veselico in svečanost. Res, dobra misel, naj se le uresniči in izvrši meseca avgusta. Nadjamo se, da nas takrat počastijo rodoljubi tudi iz drugih slovenskih krajev! — Podjunčani letos mnogo trpijo po večnih nalivih in povodnjih. Vsi

potoki, vse vode in reke so vedno napete, najbolj pa Drava ter hudo pogrešajo potrebnih mostov. Brod v Žihpolju se letos mnogokrat ne upa spustiti črez Dravo in samo ljudje se v malih čolnih čez vozijo. Jednaka je v Lipnici, kder brod tudi malokdaj vozi zarad prevelike vode. Tukaj bi res dobro bilo, ako bi okoličani resno začeli misliti na napravo silno potrebnega mosta. — Hüttenberško železarsko društvo še po konen stoji, med tem ko jednaka društva zaporedom prihajajo na boben. Lani se je nakopalo 1,036.296 centov železa; izdelalo se je iz njega 841.446 centov za razne železne reči, 194.851 pa ga je ostalo v zalogi. Premoženje društva se ceni na 12,031.019 fl., dolgovi pa na 939.854 fl. in je tedaj vsaka deluica vredna 216 fl. 18 kr. — Sosedni Lahi sedaj marljivo delajo železnico do Pontabla ter jo namislijo do meseca avgusta dodelati. Železniški delavci so skoro sami vojaki!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vojni minister Koller, nekda kot cesarski namestnik na Českem mogočna podpora nemško-liberalne ustavoverne stranke, je vendar le dobil od svitlega cesarja že dolgo prošeni odpust. Namesto njega je postal minister nek grof Bylandt. Kako je kaj ustavoveren, to nam še ni znano. Uradnik in sodnik Greč na Dunaju bil je frajmaurer in zapravljivec ter se je zarad 9000 fl. ostrupil. — Minister Horst je nevarno zbolel. — Vojna ladja „Friedrich“ je jadrala 2 leti okoli sveta in je prišla te dni zopet domu v Pulj (Pola). — Tiroleci so 23. jun. ponovili svojo sedaj ravno 80letno udanost do Srca Jezusovega v Botzenu sijajno, čeravno so liberalci in deloma tudi vlada zapreke delali; 50.000 mož je bilo zbranih in 4 škofi. Gore okoli Botzena so bile razsvitljene. — Na Českem se skušajo Mlado- in Staročehi porazumiti in sta se gledé tega že glavna voditelja obeh strank: dr. Gregr in dr. Rieger pogovarjala. Tako je prav, sprave in složnosti je Slavjanom treba! — Tako zvani liberalni Mladonemci, katerim se tudi, čeravno sivi in že precej hripavi Seidl prišteva, snujejo sedaj volilne shode ali „parteitage“ ter dajajo od sebe resolucije ali sklepe, ki imajo marsikaj resničnega v sebi. Tožijo, da nagodba z Ogersko nalaga nam preveč plačila, Magjarom pa pušča preveč gospodstva; potem, da je nova vojaška postava presilna in da se ne sme pustiti Magjarom na našo škodo izdajati magjarske bankovce. No, to je vse resnično, a novo ni. Kajti isto trdim konservativci že više 10 let. Liberalci s tem le kažejo, da že sami vohajo in čutijo, kam so zabredli. — Na Dunaju so si hotli mali obrtniki: krojači, črevljarji, krznarji, mizarji itd. sami pomagati zoper denarne motge in velike fabrikante in mojstre ter osnovati posebno društvo. Toda liberalna vlada društva ni odobrila. Prilčno bomo o tem več povedali.

Magjari so neizmerno razburjeni na Srbe, ki stanujejo na Ogerskem in jim branijo, kolikor le mogoče, podpirate brate Srbe za bližnjo vojsko zoper Turka. Minister Szende je sam odpotoval v Subotico in vzel več komisarjev in žandarjev seboj. Tudi na Hrvate pritiskajo, naj bi ti lastno kri zatajili in pomoč odrekli svojim krščanskim bratom na Turškem. Ali zastoj se Magjar jezi — jugoslavjanska reč dviga nepremagljivo in vzbuja djansko sočutje pri vseh Slavjanah na celem svetu!

Vnanje države. Ruski car je hotel odstopiti in vladarstvo svojemu sinu dati. Tega pa se boji nemški cesar, ker ruski carevič je Nemcem neprijazen. Zato je nemški cesar ruskega prosil, naj še ostane in dela na Turškem, kar hoče, pruska vlada se ne bo vtikala niti Angležem, ki Turka branijo, pomagala. Ta dogovor dveh mogočnih cesarjev, je prijatelj Turkov po vsej Evropi tako osupnil, da že povsodi cviliijo: „naj se pulijo Srbi in Bolgari s Turki, kakor hočejo, mi se za nje ne brigamo“. No, in to je Kristijanom na Turškem ravno prav. Dosedanja vstaja se bo spremenila v pravo jugoslavjansko vojsko zoper Turka. Črnogorski knez Nikica je prevzel povelje črez vse Kristijane v Hercegovini in bo s svojimi Črnogorci Muktar-pašo od vseh strani prejel. V Bosniji so vstaši pri Mostanici s Turki imeli hud boj in jih naposled v pobeg zapodili. Srbska je vse možke do 52. leta na turško mejo poslala. Uradnije so prazne, šole zaprte. Vidov dan, t. j. 27. junija pride knez Milan k vojski. General Čah stoji s 22.000 junaki v Čačaku ob Moravi in Ibarju in ima nalog prodreti na višine Šar-planine do Prizrena, da roko podá Črnogorcem. Nasproti mu stoji močna turška vojska pri Novempazarju. General Alimpić zbira 26.000 mož in namenil na 50 pontonih udariti črez Drino v Bosnijo. Turki mu to hočejo zabraniti z 15.000 redne vojske in pa s 22.000 Baši-bozuki (prostovoljci ali tolovaji). Tretjo in najbolj močno srbsko vojno vodi general Črnajev, ki je kakih 50.000 mož nastavil od Čuprije do Aleksinaca. Turki stojijo celo blizu in se naslanjajo na močno trdnjavo Niš. Turška vojna je tukaj močna kakih 30.000 mož.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XLIV. V mestu Pizi najimenitniše poslopje je stolna cerkev. Začeli so jo zidati l. 1003, ter komaj v 100 letih dozidali. Silno prostorna je; 74 orjaških stebrov jo deli v 5 ladij. Znotranjost jena je lepa, okusna in dragocena. Blizu cerkve stoji posebno poslopje ali cerkva za delivanje sv. krsta — il battisterio. Kaj jednakega menda nima svet pokazati. Poslopje je lično, visoko in široko, kakor srednja cerkev in v njej se nabaja najlepša prižnica; rezana je iz bliščečega marmorja in je s prekrasnimi podobami nasajena. Krstni kamen je

iz sneznobelega marmorja mojstersko izdelan. Zraven krstne cerkve je slovito pokopališče — campo santo, — ki je podobno onemu, katero smo v Bologni občudovali. Najbolj vendar človeka zanimiva nagnjeni zvonik — campanile. Videti je, kakor da bi namenil vsak trenutek na zemljo tresnoti in se podreti in vendar stoji v tej zveznjeni podobi više 700 let. Visok je 25 sežnjev, nagnjen pa za 2 sežnja ter šteje 7 čedno sezidanih nadstropij. V njem visi 7 zvonov, izmed katerih so 3 nenavadno težki, in vendar se zamore sè vsemi zvoniti brez vsake nevarnosti. Razgled iz zvonika je prekrasen, a mi ga nismo imeli čas uživati, ker se je že močno začelo mračiti.

V noči okoli $\frac{1}{2}$ 11 ure smo se pripeljali v mesto, kojemu Lahi pravijo Firenze po latinski besedi Florentia, t. j. cveteče mesto. To ime se mu je po pravici dalo; vsaj res stoji sred cveteče doline na obojem pobjezju reke Arno, ki po lepi in plodni ravnini proti morju hiti. Mesto šteje više 167.000 prebivalcev, ki govorijo najlepšo italijanščino ali laščino. Nekdaj je bilo sedež Toškanskim velikim vojvodom, potem stolica novo laškega kralja Viktorija Emanuela, dokler ta ni sv. Očetu vzel Rim in lateransko poslopje, kamor se je naposled preselil. Florencija je pozidana po novi šegi. Zato ima široke, ravne in dolge ulice, da jih od jednega konca do drugega oko komaj dogleda. Reka Arno se vali skozi mesto pod 6 mostovi. Mesto je spleh živahno; posebno mrgoli vse polno ljudi na gosposkem trgu — piazza della signoria. Potnika zanimiva pred vsem: galleria degli uffizi, t. j. zbirka vseh umetnij. Vsaki den se zamore vstopiti od 9—3 ure. Ražpoloženih reči je veliko; zvedenci trdijo, da večje zbirke raznih umotvorov ni najti nikder več na svetu. Meni se je najbolj prikupila zbirka slik ali malanih in risanih podob. Človek strmi in srce se mu raduje pri živih barvah prekrasnih slik. Nikoli se njih oko do sita ne nagleda. Kar potnika včasih jezi, to so možički in večjidel bledolične gospodične, ki po vseh kotih počepavajo in slike ponarejajo.

Na stolnem trgu stoji krstišče — il battisterio — tudi posebič, kakor v Pizi. Krstišču nasproti in sredi stolnega trga visoko v nebo kipi veličastna stolna cerkva, pozidana v gotiškem slogu. Zraven stoji posebič 89 metrov visoki zvonik, s katerim se Lahi radi ponašajo. In resnično, pritrđiti jim moramo, da ni bolj njeznega a vendar velikega stava na Laškem, kakor je ta zvonik. Vnanja njegova površina je vsa prevlečena in obložena z lepimi ploščami iz samega marmorja. Človek misli na prvi pogled, da je vse sam marmor. Od ondot smo prišli na veliki trg sv. križa — piazza della s. Croce. — Trg je lep, velik in okinčan s spomenikom Dantejevim, ki je bil rojen Florentinec in slovi po celim izobraženem svetu po svoji čudovito umetni in veliki pesni o peklu, vseh in nebesih. Na trgu stoji cerkva sv. križa,

ki je natlačena s spomeniki slavnih mož, tudi takih, kojih imena sv. Cerkvi niso na čast, še menj na veselje. Cerkev nima oboka, in strop, bronast in pozlačen, se lepo vidi. Službo božjo so v njej opravljali čč. oo. Franciskani. Pijemontežka, brezverna vlada pa jih je iz slavnega svetišča izpodila. (Nastavek prih.)

Smešničar 27. Debelo oblečen Pohorec, kmet in župan ob jednom pride pred gospode pri sodnji v Konjicah ter reče glasno pred vsemi navzočimi: „tu her Jäger, ih šontisto prasiceu šätzen za 28 gulden.“ Gospod sodnik kmeta debelo gleda, ta pa nadaljuje: „saj ja veš, tisto prasiceu gor sem šätcen, kakor sem rekel včera.“ Sedaj se pa gospod pri sodnji razsrdi in reče: „marš, poberi se prasice past!“ Kmet se nevoljen pobira iz sodnije in mrmra: „ste le p . . . , ki me niste zastopile, čeravno sem vam lepo nemški povedal!“ J. K.

Razne stvari.

(Okrajne volitve) so nam še le deloma znane. Iz Ljutomera poizvemo veselo novico, da je pri volitvi velikih posestnikov 21. t. m. zmagala slovenska stranka. Slovenci so prišli volit v velikem številu tako, da si nemškutarji samega strahu niso blizu upali. „Slov. Gospodar“ prosi, da mu njegovi prijatelji iz vseh naših okrajev poročajo o izidu volitev!

(V Radehovi) pri sv. Lenartu v slov. goricah je hudoben človek Spizzijevo poslopje užgal in ogenj je hipoma 4 hrame pokončal in za 4000 gld. škode napravil. Hudobneža je sodnija prejela.

(Fabriko za železo v Štorah) je nek g. Karl Neufeldt v javni dražbi kupil za 105.000 fl.

(Naglo umrl) je usnjar Bauman v Konjicah. Mrtvoud ga je 24. junija ob 8 uri zvečer na pragu njegove hiše zadel, da se je mož k priči mrtev na tla zgrudil.

(Utopila) se je 4letna deklica M. Vrbanjšak v Kralovcih pri Radgoni ne v Muri, ampak doma — v škafu!

(Volom na železnicah) se slaba godi. V Špitalu na Koroškem so 80 volov konduktarji vphali v zaprte vozove in v nekaterih urah so 4 voli zavolj prevelike vročine morali poginoti! Tržec toži!

(Dražbe). 30. jun. Anton Horvat v Šepini 21.451 fl. Ant. Eučič 1635 gld. v Mariboru (3), Jan. Bayr v Cmureku 362 fl. — 1. julija Fr. Hraštenšek 4770 fl. v Konjicah, Ant. Lamprecht 4634 fl. v Mariboru; Urše Novakove zapuščina v Stanovnem 475 fl. Jera Kandrič v Tiboleh 375 fl. (3), Fr. Zabukošek v Ponkvi (2), Mart. Romič v Babjem vrhu (3), Ferd. Pröglhof 4760 fl. v Celju. 4. jul. Jož. Rom 6400 fl. v Brežicah. 6. julija Jan. Molan v Pohanci (2), Ant. Šloser 2800 fl. v G. Radgoni, Jož. Sandrly v Celju 25.860 fl. (3), Nen-

dlova zapuščina v Karčovini, in v Ptuj 8050 fl. 7. julija Liza Gobec v Zibiki (3), Nina Gayr v Starivesi 13,290 fl. (3), Alojz Bračič v Žerijavcih 771 gold. 8. julija Mih. Podležnikova zapuščina 1040 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶³/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Jčmen	Oves	Taršica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor	8 20	6 20	— —	4 —	5 10	— —	5 —
Ptuj	8 45	6 42	5 —	4 30	4 80	5 —	4 —
Mahrenberg	10 10	7 25	5 70	3 70	5 75	7 80	5 69
Gradec	8 74	7 30	— —	3 91	4 94	— —	5 —
Celovec	9 68	6 82	5 —	4 —	5 30	4 46	5 74
Ljubljana	8 88	6 40	4 80	3 80	5 80	4 80	5 60
Varaždin	10 —	6 40	— —	4 85	5 18	7 —	7 —
Zagreb	11 —	6 40	7 —	4 —	5 60	— —	— —
Dunaj	12 70	9 70	9 25	10 20	— —	— —	— —
Pešt	10 30	8 48	7 44	7 14	5 60	5 —	— —

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 66-10 — Srebrna renta 68-60 — 1860-letno državno posojila 118 — Akeije narodne banke 834 — Kreditne akeije 138 — Napoleon 9-77 — Ces. kr. cekini 5-80 — Srebro 102-80

Loterijske številke:

V Gradcu 30. junija 1876: 41 37 90 36 78.

Na Dunaju „ „ 44 43 5 29 82.

Prilodnje srečkanje 8. julija 1876.

Oznanilo.

Ker je 2. julija t. l. **nedelja**, bo pri nas letos v Petrovčah v ponedeljek 3. julija letni in živinski sejm. Pri tej priložnosti bo podpisana občina tistim lastnikom, kateri najlepšo živino na sejm postavijo, darila ali premije delila. Živorejci so uljudno povabljeni na obilo udeležitev.

Občina Petrovčka.

Očitna prodaja.

Ker z družino ne morem izhajati, sem prisiljen svoje tako zvano „provizorjevo“ gospodarstvo v Laporjih pri železniški postaji Windisch-Feistritz razpustiti in bodem zadnji den tega meseca, 30. junija, okoli 10 ure tam prodajal 2 kravi, telico, junca, praseti, krmo na travniku, zimsko in poletno setvo in rejo in do 10 polovnjakov vina.

Kdor hoče kaj kupiti, naj takrat tje pride, ali mi poprej piše pod naslovom:

Juri Šabot, župnik pri sv. Roku.

pošta Rohitsch.